

இறைவுணர்வுள்ள வாழ்க்கை

God Oriented Life (Tamil)

இறைவுணர்வுள்ள வாழ்க்கை

இந்த பூமி, சூரியனை சுற்றி வரும் ஒரு கோள். அதன் ஒரு சுற்று முடிய ஓராண்டு காலம் ஆகிறது. பூமியில் உயிரினங்கள் ஆரோக்கியமாக வாழ இந்த சுழற்சி மிகவும் அவசியம். பூமி, இவ்விதம் சூரியனைச் சுற்றி நகரவில்லை எனில் அது பயனற்று போகும்; உயிரினங்கள் அழிந்து விடும்.

நாம் இவ்வுலகில் நம்முடைய வாழ்க்கையை எவ்விதம் அமைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதற்கு இது ஓர் நல்ல எடுத்துக்காட்டாகும். பூமி கதிரவனைச் சுற்றி வருவது போல், மனிதன் இறைவனை மையமாகக் கொண்ட வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மனிதனுடைய செயல்பாடுகள் எல்லாம் இறைவனையே மையமாகக் கொண்டு அமைந்திருக்க வேண்டும்.

இறைவனை சார்ந்திருக்கும் வாழ்வு முதலில் இறைவனை அறிந்துக் கொள்வதில் இருந்து தொடங்குகிறது

இயற்கையின் விதிகளுக்கு உட்பட்டு பூமி சூரியனைச் சுற்றி வருகிறது. ஆனால் மனிதன் தானாகவே விரும்பி இறைவனுக்கு அடிபணிய முன் வர வேண்டும். இறைவனைச் சார்ந்திருக்கும் ஒரு வாழ்க்கையை அவன் மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்த விழிப்புணர்வு தான் மனிதனுடைய உண்மையான உயர்வாகும். இதில் தான் மனிதனுடைய எல்லா வெற்றியும் அடங்கியுள்ளது.

இறைவனை உணர்தல்

இறைவனைச் சார்ந்திருக்கும் வாழ்வு முதலில் இறைவனை அறிந்துக் கொள்வதில் இருந்து தொடங்குகிறது. ஆணாயினும், பெண்ணாயினும் இறைவனை அறிந்துக் கொள்ளும் போது தான் அவர்கள் உண்மையை அறிந்து கொள்கிறார்கள். உண்மையை அறிந்துக் கொண்ட இந்த உணர்வு ஓர் எழுச்சியுட்டும் அனுபவம். அது அவர்களுக்கு என்றும் தளராத உறுதியை உள்ளத்தில் ஏற்படுத்தும். அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் சந்தித்த எல்லா ஏமாற்றங்களையும் இந்த உள்ள உறுதி மறக்கச் செய்து விடும். எனவே அவர்கள் இழப்புகளை பொருட்படுத்த மாட்டார்கள். எவ்வித இழப்புகள் நேரிட்டாலும் இறைவன் தங்களுடன் இருக்கின்றான் எனும் பேறு பெற்ற உணர்வுடன் நிறைந்து காணப்படுவார்கள்.

இறைவனின் படைப்பினங்களைப் பற்றி சிந்திக்கும் போது மனிதன் இந்த உணர்வுகளைப் பெறுகிறான். இந்த பிரபஞ்சம் இறைவனுடைய தன்மைகளின் வெளிப்பாடாகும். இறைவனை மனிதனுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் ஒன்றேயாகும். கண்ணாடி அதன் முன் நிற்கும் மனிதனின் உருவத்தை பிரதிபலிப்பது போல், இறைவனது படைப்புகள் எல்லாம் இறைவனை பிரதிபலித்துக் காட்டுகின்றன.

பரந்து விரிந்த இந்தப் பிரபஞ்சம் இறைவன் எல்லையற்றவன் என்பதை உணர்த்துகிறது. சூரியனையும், விண்மீன்களையும் உற்று நோக்கினால் இறைவன் ஒளி மிக்கவன் என்பதைக் கண்டு கொள்ளலாம். மலைகளின் உயரங்கள் இறைவனின் மகத்துவத்தை காட்டுகின்றன. கடலின் அலைகளும் ஆற்றின் நீரோட்டமும் இறைவன் எல்லையற்ற அருட்கொடைகளின் கருவூலம் என்பதை நமக்கு எடுத்துரைக்கின்றன. மரங்களின் பசுமையில் இறைவனின் அருட்பேறுகளை காண்கிறோம்.

காற்றின் மென்மையில் மனிதன் இறைவன் அருகிலேயே இருக்கிறான் என்பதை உணர்கிறான். புறவைகளின் 'கிறீச்' ஒலியில் இறைக் காணங்களை கேட்கிறான்.

மேலும் மனிதன் பூமியில் வாழ்வதே இறைவன் இருக்கிறான் என்பதற்கு ஒரு அத்தாட்சியாகும். இறைவனை அடிப்படையாகக் கொண்ட வாழ்க்கையைத் இறைநினைப்பில் இருந்து தொடங்குகிறான். இறைவனின் அருகில் இருப்பதாக உணருகிறான். அவன் பார்க்கும் ஒவ்வொன்றும் அவனுக்கு இறைவனின் நினைவை ஊட்டுகின்றன. இறைநினைவு அவனுடைய மனதில் இருந்தும் இதயத்தில் இருந்தும் அகலுவதில்லை. காலையிலும் மாலையிலும் இறைவனுடைய நினைவிலேயே திளைக்கிறான். மழை, பயிர் பச்சைகளுக்கு புத்துயிர் ஊட்டுவது போன்று இறைநினைவு மனிதனுக்கு புத்துயிர் அளிக்கிறது.

இறைவன் மனிதனுக்கு ஆன்மிகக் குவி மையமாகும். எவனுடைய இதயம் இறைவனோடு ஒன்றி விட்டதோ அவன் ஒவ்வொரு கணமும் ஆன்மிக அனுபவம் அடைகிறான். இறை நம்பிக்கை அவனுடைய ஆன்மிக வளர்ச்சிக்கு மூலாதாரமாக அமைகிறது. இறைவன் மீதுள்ள நேசம் அவன் இதயத்தை நிரப்பி விடும்போது அவனுக்கு வேறெதுவும் தேவையே இல்லை. இறைவன் எனும் மகா சமுத்திரத்தில் இருந்து அவன் அதில் மிதந்து திளைக்கிறான். அந்த ஆன்மிக விழிப்புணர்வில் மனிதன் தனக்கு வேறு எதுவும் தேவையில்லை என்று உணரும் அளவுக்கு அதிகமான சுகத்தைப் பெறுகிறான்.

இறைவனை அறிந்து கொள்ளும் ஒருவனுக்கு இந்தப் பிரபஞ்சம் முழுவதும் ஒரு திறந்த புத்தகமாகி விடுகிறது. ஒரு மரத்தின் இலைகள் ஒவ்வொன்றும் வேத நூலின் ஒரு பக்கம் ஆகி விடுகிறது. கதிரவனைப் பார்க்கும் போது இறைவன் அவனுடைய விளக்கொளியைத் தான்

அவனுடைய வேத நூலைப் படிப்பதற்காக ஏற்றி அருள்வதாக உணர்கிறான். பிரபஞ்சம் எனும் பல்கலைக்கழகத்தில் தன்னை ஒரு மாணவனாகக் காண்கிறான்.

இறைவனை அறிந்துக் கொள்ளும் ஒருவனுக்கு இந்த பிரபஞ்சம் முழுவதும் ஒரு திறந்த புத்தகமாகி விடுகிறது

இறைவன்:

ஆன்மிக விழிப்புணர்வின் மூலாதாரம்

இறைவனைக் காண்பது இறைவன் மீது மனிதன் கொண்டுள்ள அன்பின் ஆழமாகும். மனிதன் பிறவியிலேயே எல்லாம் வல்ல அந்த பரம்பொருளைக் காண விழைகின்றான். அவன் காண விழையும் அந்த இறைவன் அவனை விட மிக மேலானவன். வரையறைக்கு உட்படாதவன். மனிதனுடைய உணர்வுகளுக்கு எல்லாம் மையமாக விளங்குபவன். இறைவனை அறிந்தவன் தன் தாயின் அரவணைப்பில் உள்ள ஒரு குழந்தையை போல் திருப்தியடைகிறான்.

இறைவனை உணர்ந்து விட்டால் அது ஒரு மனிதனை இறைவன் அல்லாத வேறு ஏதேனும் ஒன்றை தவறாக இறைவனாக ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. தவறாகவும் உண்மைக்கு புறம்பாகவும் உள்ளவற்றை இறைவனாக ஏற்றுக் கொள்வதில் இருந்தும் தடுக்கிறது. தன்னுள் இருக்கும் ஆர்வத்தை நிறைவேற்றும் வகையில் அவன் இறைவனை அறிய முற்படுகின்றான். இறைவனை அறிய தவறி விட்டால் அது மனிதனுக்கு மிக இன்றியமையாததை அறியத் தவறி விட்டதாகவே இருக்கும்.

இறைவனை அறிய முடியாத ஒருவன் தனக்கு இயல்பாக இருக்கும் ஆர்வத்தின் காரணமாக இறைவன் அல்லாத ஒன்றுக்கு இறைவனுக்குரிய தகுதியை வழங்கி விடுகிறான். இந்தத் தகுதி சில சமயங்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட மனிதனுக்கு வழங்கப்பட்டு விடுகிறது. சில வேளைகளில் ஒரு விலங்குக்கு, சில நேரங்களில் இயற்கைக்கு அல்லது சில பொருட்களுக்காக வழங்கப் பெறுகிறது. சில தருணங்களில் அனுமானிக்கப்பட்ட சில கருத்துக்கும், வேறு சில காலங்களில் மனிதன் தனக்கு தானே அந்த சிறப்பை வழங்கிக் கொள்வதும் உண்டு. இவையாவும் தவறானதே.

இறைவனை அறிந்து கொள்ள முடியாத போது அல்லது இறைவன் இல்லை என நிராகரிக்கும்போது இறைவனை உணர இயல்பாக எழும் உணர்வை அமுக்கி விட முடியாது. இதனால் தான் இறைவனை அறிந்துக் கொள்ள முடியாத ஆணும் பெண்ணும் இறைவன் அல்லாத வேறு எதையேனும் ஒன்றை இறைவனாக ஏற்கும் நிலைக்கு நிர்ப்பந்தமாக உள்ளாகிறார்கள். இவ்விதம் அவர்கள் கற்பனை செய்து கொள்ளும் இறைவன் இறைவன் அல்லாத இறைவனின் ஏதேனும் ஒரு படைப்பினமாகவே இருக்கும். மனிதன் உண்மையான இறைவனை இறைவனாக ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இருக்கலாம்; ஆனால் அந்த இறைத்தன்மையை, இதர படைப்பினங்களுக்கு வழங்குவதிலிருந்து தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியாது இதுவே மனித இயல்பு.

இறைவனை மட்டும் வணக்கத்துக்கு உரியவனாக ஏற்றுக் கொள்வதால் ஒரு மனிதனுடைய தரம் உயர்கிறது. இதற்கு நேர்மாறாக இறைவனைத் தவிர வேறு எதையும் இறைவனாக ஏற்றுக் கொள்வதால் அவன் மனிதன் எனும் நிலையில் இருந்து தாழ்ந்து விடுகிறான்.

இறைவனுக்கு முற்றிலும் அடிபணிவது தான் மனிதனுக்குரிய உண்மையான வாழ்க்கை.

கணக்கு கொடுக்க வேண்டும் எனும் கோட்பாடு

மனிதன் இறைவன் இன்றி வாழ முடியாது. அவனுடைய வாழ்க்கை இறைவன் இன்றி நிறைவு பெறாது. ஒரு சிந்தனையாளன் கூறுகின்றான்: இறைவன் என்று ஒருவன் இல்லாமல் போயிருந்தால் நாம் ஒருவனை கண்டுபிடிக்க வேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகி இருப்போம். உண்மையில் இறைவன் இருக்கிறான் என்பதை யூகத்தின் அடிப்படையில் இல்லாமல் உறுதியாகவே இறைவன் இருக்கின்றான் என்று நம்பலாம். நம்முடைய வாழ்க்கையில் அவனுக்குரிய தகுதி நிலையை நாம் நல்க வேண்டும்.

மனிதன் அவனுடைய வாழ்க்கையை சீராக நடத்த சிறந்ததொரு நியதியை வைத்திருக்க வேண்டும் என விரும்புகிறான். இறைவன் மனிதனுக்கு வேண்டிய இந்த நியதியை தான் முழுமை பெற்ற ஒரு கொள்கையாக வழங்குகிறான்.

மனிதப் பிறவிகள் இயந்திரங்களைப் போன்று கட்டுப்படுத்தப்படக் கூடியவர்களோ, விலங்குகளை போல் முழுமையாக உள்ளூணர்வால் செயல்படக் கூடியவர்களோ அல்லர். மனிதப் பிறவிகள் சுதந்திரமாக செயல்படக் கூடியவர்கள். சுயமாக சிந்தித்து முடிவு எடுக்கக் கூடியவர்கள். அத்தகைய மனிதனை நேர்வழியில் நடத்துவது எப்படி, அவனைத் தொடர்ந்து ஒழுக்கமாக வாழச் செய்வது எப்படி என்ற கேள்வி எழலாம். சமுதாய கட்டுப்பாடு, சட்ட திட்டங்கள் அல்லது சீர்த்திருத்தவாதிகளின் அறிவுரைகள் இவை யாவும் முழுமையான பலனளிக்கக் கூடியவை அல்ல என்று தான் வரலாறு கூறுகிறது.

நமக்கு மேல் அளப்பறிய சக்தி படைத்த ஒருவன் இருக்கின்றான், அவன் நம்மை அணு அணுவாக கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கின்றான், நற்கூலியும் தண்டனையும் கொடுப்பான், அவனிடம் இருந்து தப்பிக்க முடியாது என்கிற எண்ணம் ஏற்பட்டால் தான் ஒருவன் ஒழுக்கமாக வாழ முடியும்.

அந்த வல்லமை மிக்க சக்தி ஒன்று தான் இருக்க முடியும், அது தான் இறைவன். இறை நம்பிக்கை மூலம் ஒரே நேரத்தில் இரண்டு நிலைகளில் செயல்பட முடியும். ஒன்று, மனிதன் அவனுடைய நடவடிக்கைகளை எல்லாம் அறிந்தவனும் தன்னை தண்டிப்பதற்கு எல்லா அதிகாரமும் படைத்தவனுமாகிய இறைவனை தனது பாதுகாவலனாக கொள்வான். இறைவனின் தண்டனையில் இருந்து மனிதன் தப்பிக்கவே

தன்னுள்
இருக்கும்
ஆர்வத்தை
நிறைவேற்றும் வகையில்
அவன் / அவள்
இறைவனை அறிய
முற்படுகின்றனர்

முடியாது. ஆகவே அத்தகைய இறைநம்பிக்கை மனிதனை தனிப்பட்ட வாழ்க்கையிலும், பொது வாழ்க்கையிலும் நல்ல விதமாக நடந்துக் கொள்ள நிர்ப்பந்திக்கிறது. அப்படி நடந்தால் மட்டும் தான் மனிதன் இறைவனின் கோபத்தில் இருந்து தன்னைக் காத்துக் கொள்ள முடியும்.

மற்றொன்று, இறை நம்பிக்கை என்பது அளவற்ற நம்பிக்கையை அளிக்கிறது. இந்தப் புவி வாழ்க்கையில் உண்மையை பேணி நடப்பதால் இழப்புக்குள்ளாக நேரிட்டாலும் அல்லது வேறு சில இடர்ப்பாடுகளுக்கு ஆளானாலும் மனிதன் அவற்றை எல்லாம் பொறுமையுடன் சகித்துக் கொள்ள முடியும். அவன் நேர்வழியில் நின்று பிறழாது வாழ்ந்தால் இறைவன் அவனுக்கு நிரந்தரமான சுவர்க்க வாழ்க்கையை நல்குவான். இதை விட சிறந்த நற்கூலி வேறு எதுவுமில்லை என்ற நம்பிக்கை ஏற்படும்.

எல்லாம் வல்ல ஓர் இறைவன் இருக்கிறான் எனும் உணர்வு நாம் கணக்கு கொடுத்தாக வேண்டும் எனும் எண்ணத்தை ஊட்டுகிறது. இந்த எண்ணம் நேர்வழியில் சிந்திக்கவும் நற்செயல்களில் ஈடுபடவும் தூண்டுகிறது. இறைவனுடைய தண்டனையை பற்றிய பயம் மனிதனை எச்சரிக்கை உணர்வுடன் நடக்கத் தூண்டுகிறது. மேலும் நேர்வழியில் நடந்தால் இறைவனிடம் இருந்து நற்கூலியை எவ்வகையிலும் எல்லா சூழ்நிலையிலும் பெறுவோம் எனும் உறுதியோடு மனிதன் செயல்படுகிறான்.

இந்த இறைநம்பிக்கை தான் இன்றைய இழப்பை நாளை வரவாகவும், இன்றைய துன்பத்தை நாளை இன்பமாகவும் மாற்றும் என்ற மன உறுதியைத் தருகிறது.

- மவுலானா வஹிதுத்தீன் கான்

இறையுணர்வுள்ள வாழ்க்கை இறை நினைப்பில் இருந்து தொடங்குகிறது, இறைவனின் இருப்பை மனிதனால் அப்பொழுது உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

For more information, contact :

TL 03

GOODWORD

324, Triplicane High Road,
Chennai - 600 005.

☎ +91-44-4352 4599

☎ +91 97908 53944

✉ chennaigoodword@gmail.com

1, Nizamuddin West Market,
New Delhi - 110 013.

✉ info@goodwordbooks.com

goodwordbooks.com

www.alquranmission.org • www.wkhan.net
www.alrisala.org • www.cpsglobal.org

CPS International
centre for peace & spirituality